

освітнього процесу. Однак для максимального використання потенціалу цих інструментів необхідно продовжувати вдосконалювати методики їхнього впровадження, забезпечувати рівний доступ до технологій для всіх здобувачів освіти та надавати викладачам необхідну підтримку і підготовку.

Таким чином, інтерактивні сервіси Google є потужним інструментом, який може суттєво підвищити ефективність освітнього процесу і сприяти підготовці здобувачів освіти до викликів сучасного світу.

Список використаних джерел:

1. Андриєнко, В. М. (2019). Використання інтерактивних технологій у викладанні географії: можливості та перспективи. Науковий вісник Херсонського державного університету, 38(2), 76-82.
2. Бойко, Ю. М. (2020). Використання інформаційних технологій у змішаному навчанні: досвід українських шкіл. Інформаційні технології в освіті, 44, 105-112.
3. Гусева, Н. В. (2018). Інтеграція цифрових інструментів у викладання географії. Географія та сучасність: виклики і можливості, 29(1), 45-52.
4. Козлова, Л. В. (2018). Використання цифрових ресурсів для викладання географії у середній школі. Вісник Київського національного університету, 62(6), 114-121.
5. Мельник, І. В. (2021). Дослідження впливу використання Google Classroom на навчальну мотивацію здобувачів освіти. Педагогічний процес: теорія і практика, 1(4), 67-74.
6. Олексюк, Т. Г. (2020). Використання Google Earth у процесі викладання географії. Науковий вісник Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, 54, 89-95.
7. Савченко, О. В. (2019). Використання технологій Google у змішаному навчанні: досвід та перспективи. Освіта та суспільство, 4(2), 40-46.
8. Шевченко, А. О. (2019). Інтерактивні технології у викладанні географії: досвід використання Google Apps. Педагогіка і психологія професійної освіти, 11(2), 83-90.
9. Яковенко, М. М. (2021). Використання цифрових інструментів у змішаному навчанні: досвід українських педагогів. Вісник Одеського національного університету, 26(1), 120-127.
10. Король, О. А. (2017). Можливості використання Google Apps в навчальному процесі. Інформаційні технології і засоби навчання, 44, 105-112.

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНОГО АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Лук'яненко В.В., Горшеніна С.П.

Конотопський ліцей №10 Конотопської міської ради Сумської області,
Конотопська міська Мала академія наук

Адміністративна реформа місцевого самоврядування надала можливість удосконалити організацію його діяльності шляхом децентралізації державної влади і деконцентрації її владних повноважень. Дане питання завжди було актуальним у науці та практиці, а в Україні активно розглядається з 2014 року.

При проведенні реформи децентралізації відбувається зміна адміністративно-територіального устрою, регіональної політики держави, що веде до зміни принципів і підходів, які набувають особливої значущості, та місцевого самоврядування. Децентралізація також впливає на економічний розвиток країни, що має важливе значення для нашої держави, тому що важливе значення у вивченні даного питання має інформація про спроможність новостворених адміністративних одиниць. Тому вивчення даного питання є актуальним і своєчасним.

Опрацювавши наукову літературу з теми дослідження з'ясовано, що Сумська область утворена 10 січня 1939 року Указом Президії Верховної Ради СРСР. До її складу ввійшли 12 районів Харківської, 17 районів Чернігівської та 2 райони Полтавської областей, тобто кількість адміністративних районів складала 31 та дві міськради, які були підпорядковані області безпосередньо. До моменту децентралізації до 2020 року в адміністративному відношенні територія Сумської області поділялася на 18 районів, 7 міст обласного підпорядкування (Суми, Глухів, Конотоп, Лебедин, Охтирка, Ромни, Шостка), 2 внутрішньоміських райони м. Суми і 384 сільських рад.

Важливою складовою конституційної модернізації, що реалізується в Україні, є реформа місцевого самоврядування на засадах децентралізації державної влади, що характеризується створенням фінансово незалежних громад, які здатні самостійно та результативно розв'язувати свої проблеми. Реформу реалізують через об'єднання територіальних громад (міських, сільських, селищних) в укрупнені територіальні одиниці, тобто об'єднані територіальні громади (ОТГ). При створенні ОТГ створено нові адміністративні центри для всіх населених пунктів (міст, сіл і селищ), які увійшли до її складу. Проведено вибори керуючих органів ОТГ (голови і депутатів ради ОТГ, а також старости, який буде репрезентувати інтереси села, якщо кількість жителів в селі більше 50 осіб).

З початку 2021 року Сумщина поділяється на 5 районів (затверджено Верховною радою 17 липня 2020 року): Сумський, Конотопський, Роменський, Охтирський, Шосткинський. До новоутвореного Сумського району входить 16 громад, Конотопського – 8, Роменського – 8, Охтирського – 9, Шосткинського – 10. Сумський район є найбільшим за площею і населенням серед районів області. Найменшим за площею є Охтирський район, а за кількістю населення – Роменський.

Одним із важливих наслідків реформи має стати посилення матеріальної спроможності регіонів та громади. У Сумській області середній рівень спроможності мають 24 громади (47%), високий – 27 громад (53%). Диспропорції між максимальним (Краснопільська громада, 5,0) та мінімальним

(Бездрицька громада, 2,7) показником рівня спроможності складає 1,85. Серед адміністративних одиниць області найнижчою спроможністю характеризуються громади Роменського району, де густина населення має найнижчі показники. Середній показник рівня спроможності в громадах згаданого адміністративного району складає 3,75.

Опрацювавши наукову літературу, статті та інші джерела було визначено переваги і недоліки адміністративної реформи. До основних переваг проведеної реформи децентралізації слід віднести: посилення прозорості: всі угоди та рішення приймаються колективним способом і можуть бути перевірені всіма жителями; зменшення ризику цензури: це сприяє свободі вираження ідей та впровадження інновацій; ефективна логістика: що пояснюється зменшенням посередників; покращення місцевого самоврядування: що пояснюється прийняттям рішень відповідно до потреб та проблем громади; збільшення фінансової самостійності: є можливість додаткового фінансування, що посилює можливості по фінансуванню соціальних, економічних та інфраструктурних проєктів; зменшення бюрократичних завад: процес прийняття рішення може прискорюватися, що сприяє уникненню зайвої бюрократії та перепон для розвитку громади; демократизація шляхом розвитку місцевої та регіональної автономії; максимально ефективно вирішення місцевих проблем; свобода прийняття рішення як результат місцевої та регіональної автономії.

Але у реформі децентралізації є і свої недоліки: ризик недостатньої професійності: місцеві органи влади можуть бути не достатньо професійними, мати нестачу знань для раціонального та результативного розпорядження бюджетним і адміністративним потенціалом громади; розбіжності між регіонами: нерівномірний розвиток регіонів, тому що деякі з них мають більший ресурсний потенціал і здатність залучати інвестиції, ніж інші; координаційні проблеми: ускладнення в узгодженні та співпраці між місцевими органами влади та районними; низька мотивація кваліфікованих кадрів до роботи в сільських громадах; низька пропозиція робочих місць, особливо в сільських громадах; зменшення надходжень до бюджету громад через зміни в системі ПДФО військових і інших силових структур.

Список використаних джерел

1. Корнус А.О., Удовиченко І.В., Леонтьєва Г.Г., Удовиченко В.В., Корнус О.Г. Географія Сумської області: природа, населення, господарство. – Суми: ФОП Наталуха А.С., 2010. 184 с.
2. Панасюк В.Ю., Соколов В.С., Шейко В.К. Сумщина в іменах: Альбом ілюстрацій до енциклопедичного довідника / Суми: РВО «АС-Медіа», 2003. 184 с.
3. Барановський М.О., Барановська О.В. Спроможність громад: порівняльний аналіз Сумської та Чернігівської областей / Сьомі Сумські наукові географічні читання: збірник матеріалів Всеукраїнської конференції (Су-ми, 14-16 жовтня 2022 р.). СумДПУ імені А.С.Макаренка [упорядник Корнус А.О.]. Суми, 2022. С. 52-61.

4. Загальна інформація про Сумську область. URL: <https://sorada.gov.ua/pro-sumsku-oblast/3266-zagalnainformatsija-pro-sumsku-oblast.html>

5. Розпорядження голови Сумської обласної державної адміністрації. URL: https://sm.gov.ua/images/docs/dostup/522_20.pdf

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОТУРИЗМУ З УРАХУВАННЯМ ПРИРОДНО-ЕКОЛОГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЙ НА ПРИКЛАДІ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Луценко С.В., Мельник О.О., Руднєв М.Ю.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

В останні роки, екологічний туризм в світі набирає все більшої актуальності, популярності та масштабності. Велика кількість людей прагнуть долучитися до природних екосистем та незмінених ландшафтів, надаючи перевагу екологічним подорожам аніж урбаністичним.

Екотуризм є одним із найбільш перспективних напрямків туристичної індустрії, який поєднує рекреаційні потреби людини з екологічною просвітою та збереженням природних територій та ландшафтів. Однак, для розвитку та вдосконалення екотуристичного напрямку необхідно враховувати природно-екологічний потенціал території.

Природно-екологічний потенціал території – це екологічний потенціал природних ландшафтів та геосистем, тобто якість середовища існування людей, можливість та майбутня перспектива забезпечення населення необхідними продуктами харчування, умовами праці, відпочинком та рекреацією. При визначенні та аналізі природно-екологічного потенціалу будь-якої території, завжди повинні бути враховані і природні фактори. Природні фактори створюють обов'язковий і загальний природний екологічний фон, забезпечуючи потреби людського організму у необхідних та достатніх умовах існування – свіжому повітрі, світлі, теплі, воді, їжі. До антропогенних та соціальних факторів включають: забезпечення людей працею, відпочинком, економічну та соціальну складову та інфраструктуру [1-3].

Оцінку екологічного потенціалу природних ландшафтів, згідно методики розробленою Олішевською Ю.А. [1, 2], виконують в межах одиниць фізико-географічного районування, використовуючи формулу:

$$E = O + T + Z + K - NP, \quad (1)$$

де O – річна сума опадів, мм;

T – суми річних активних температур більше +10° C;

Z – річний коефіцієнт зволоження території;